

Dájo, nevolej

Hála Karel

Pláče mezi mraky větrík,
ach pláče smutně nocí tmou,
Dájo, proč se ke mně vracíš,
když být nemůžeš nikdy mou?

Dávno už jsem ženě jiné
svou lásku navždy musel dát,
bolest už zmlkla, kterou jsem skrýval,
proč jsi mě teď přišla zavolat?

Dájo, nevolej, pozdě je zpátky jít,
neříkej, že mě budeš dál teď ráda mít.

Dávno tomu je, cos mě opustila
a lásku mojí velikou jsi zradila.
Bolí, ach, bolí to kruté jsou slzy tvé.
bojím se bojím, že odejde štěstí mé.

Dájo, nevolej, musíš teď jítí dál,
jiné už jsem to srdce své do klína dal.